

טאג האט אים געכאפט ליגען תפלין גאר א רשותהדיינער דיטשער סאלדאט. הפלא ופלא, האט דער דער דיטשער אים נאר פארשאלטן אבער ער האט גאר נישט געטונן קעגן אים. בא"ה איז ר' מרדכי האט דורכגעלבט די מלחה מאון ער האט זוכה געוווען אויפצושטעלן דורות ישרים ומכורכים.

יעצט לאמיר דערצילן נאך א מעשה וואס ווייזט ווי אידן האבן זיך שטאלצירט מיט שמירת המצוות אין די שווערע מלחמה יארן. עס איז געוווען אמאל שמחת תורה אין די לאגער. עס זענען נישט געוווען פונקט דעמאלאט קיין דיטשע שומרים אין דעם פאבריק ווואו די אידן האבן געדראפט ארבעטן. פלווצילינג האט אינער אנגעההיבן צו זינגען דעם ניגון "מפי קל". פלווצילינג איז ארינגעקומען דער דיטשער מנהל פונעם פאבריק.

"וואס גייט דא פאר? זאגט מיך!" האט דער מנהל געזאגט. "וואס זינגעט איר?" האט דער דיטשער געזאגט צו געוויסען איז ר' יוסף פרידענזון.

"הער אויפזעהר... הײנט איז א אידישע יומ טוב... און לכארהה קען מען זאגן איז זי דאוועגען, נישט סתם זינגען!"

"זאג מיך וואס די ווערטער מײינען!" דאן האט ר' יוסף געטיטשט די ווערטער פון לשון קודש צו דיטש, להבדיל. דער דיטשער איז געווארן ערשותוינט. "צי דען גלייבט איר אלע איז די ווערטער פון דעם ליד (ניגון)?" (בלשון תמייה האט דער דיטשער עס געפרעגט. ד"ה, ווי איזו האבן די אידן געקענט זינגען איז ניגון פון אמונה איז איז מצב?)

בעפער ר' יוסף האט געקענט זאגן עפעס, איז אויפגעשטיינען א יונגער בחור, א פשוטער איז וואס האט נישט געלערנט אסאך תורה, און דער בחור האט זיך אングערופן "יא, איך גלייב!"

דער דיטשער האט געשאקלט זיין קאָפ צו ווייזן זיין ערשותוינקייט. "הפלאַדיגע!" האט דער דיטשער געזאגט. "אַרְיב אַזּוֹ, האָב אַיך מָרוֹא אָזּ מִיר וּוּעָלְן קִינְמָאָל נִשְׁתְּ מְצִלְחָה זַיִן קָעֵן אַיעִיר פָּאַלְקִי!" ער האט געזאגט בשעת ער איז אוועקגעגאנגען.

עס שטיטיט איז די תורה די וואך "צו את אהרן ואת בניו וכו'" (ויקרא ו, ב) דער בעל הטורים זי"ע איז מסביר לויט די גمرا (קידושין כט). איז דער פסוק קומט אונז צו לרנן ווי מען דארף האבן זריזות בי תורה אוןמצוות, וויליל "צז" איז אלשון פון זירוז. (עיין רשות) זריזות מײינט איז מען לויפט צו טוּן דעם רצוּן פונעם רבש"ע. מען קען זיך אפלערנען פון די צוּוּי מעשה'עס וואס מײינט זריזות! גוט שבת אלע אידן.

גוט שבת אלע אידן. ר' מרדכי פולאן (זיין עכטע נאמען) איז געוווען איז איד אידיק וואס האט דורכגעלבט די שואה, די שועערע מלחמה טאג. ער איז געוווען איז דעם לאדו געטו און נאכדעם אוישוויטץ און דורך קענען איז ר' מרדכי איז געוווען און עלעקטריישאן און דורך קענען איז פאק, האט ער געקענט טרעפֿן "גוטע" ארבעט איז די לאגערן.

פארשטייט זיך איז האלטן אידישקייט איז די לאגערן איז געוווען כמעט אומגעליק. איינעם וואס די דיטשע חיות ימ"ש האבן חיליה געכאפט, איז גלייך אומגעקומען, הי"ד. אפיקו איזו, האט ר' מרדכי געהיטן די תורה וויפיל עס איז געוווען מגליק, אין דעם שוווערן מצב.

אין טאג, וווען ער איז געוווען אין דעם לאגער דאכו, איז געקומען צו אים א איד. דער איד האט געזאגט צו ר' מרדכי איז ער האט צו פארקוייפֿן און עכטע מציאה, א פאר תפליין. די פרייז איז אבער זיעער טיעער געוווען. יענער איד האט געבעטן פון ר' מרדכי זיין ברויט פארציעס פאר אקט טאג איז אין צי!

חוּץ דעם וואס עס איז געוווען א סכנה צו האלטן תפליין, איז געוווען אויך א סכת נפשות צו גיין אהן ברויט פאר אקט טאג. אבער פאר ר' מרדכי איז די החלטה געוווען פשוט. צו אים, זענען די תפליין געוווען מער ווערט ווי אלע עסען איז די גאנצע וועטלט, וויליל זיין נשמה האט זיך געהונגערט. דער פארקוייפֿר האט געגלייבט ר' מרדכי, און דערפהар, האט דער פארקוייפֿר גלייך איבערגעגעבן די תפליין. ר' מרדכי האט יענעם געגעבן זיין פארציע ברויט פון יענעם טאג.

דאָס זעלבן טאג איז געקומען צו ר' מרדכי א צוויטער איד. יענער איד האט געזוכט אַלעקטריישען בויער (דריל). וויבאלד איז ר' מרדכי איז געוווען און עלעקטריישאן, האט ער געקענט אפשר פארשאָפּן איז זיך איז לאגער. באמת'ן האט יענער איד געוואָלט טוישן דעם בויער מיט א דיטשען ארבטעטער איז דעם לאגער. (איין יענע לאגער האבן געארבעט אויך דיטשע מענטשן וואס זענען נישט געוווען נאצ'ים, ימ"ש). בקיצור, האט ר' מרדכי פארשאָפּן דעם בויער און ער האט עס איבערגעגעבן פארן דער דיטשען. דער דיטשער ארבטעטער האט צוגעזאגט די צוּוּי איז אַדְן עקסטרע יעדען טאג א גאנצע ברויט פאר די קומענדיגע אקט טאג. און דורך דעם, האט ר' מרדכי געהאט סיַי די תפליין און סיַי די ברויט! ר' מרדכי פלעגט לייגן זיין תפליין יעדען פארטאָגס. ער האט געליגט די תפליין, געזאגט דעם ערשטען חלק פון קריית שמע און דאן האט ער עס שנעל אויסגעטן. איין

מול טוב לכ"ק מרדן אדמ"ר שליט"א לרגל שמחת לידת הנינה אצל נכדו הרה"ץ רב' אברהם יושע העשל שליט"א מזל טוב למוה"ר יעקב יוסף טויב הי"ז לרגל שמחת לידת הנינה אצל בנו מוה"ר אברהם יושע העשל הי"ז

נתרכם לרפוי"ש של מרדכי מנחם מענדל בן ציפורה יוטא, דוד צבי מנחם בן חיה שרה, שאשא מלכה בת גולדא, משה דוד בן מרים בתשח"י

לנדב גליון זה לרגל שמחה או אירען אחר, נא להזכיר למתתי"ו ואלפכערג 362-3234 (845)

כל המענג את השבת נוגען לו משאלות לבו (שבת קיה) - נא לעין בדף זה לאחר התפילה